

Nr 118.

Av herr Gustavson, John, m. fl., om åtgärder för en snabb ökning av landets fårstam.

En betydelsefull råvara för folkhushållet och icke minst för krigsmakten är ull jämte skinn och päls av får. Under vanliga förhållanden importera vi den övervägande delen av vårt behov av dessa varor, oaktat vårt lands klimat och jordmånsförhållanden utmärkt väl lämpa sig för fårskötsel. Anledningen härtill är främst den, att priserna på fårprodukterna, ull, kött och skinn, varit så låga att fårskötselns lönsamhet i gemen icke kunnat upprätthållas. Ett annat skäl har varit svårigheten och dyrheten beträffande de stängselanordningar, som modern fårskötsel kräver.

Många skäl tala för att tiden nu vore inne för en betydande utvidgning av landets fårstam samtidigt som man bedreve propaganda- och upplysningsverksamhet för en rationell fårskötsel. Därigenom skulle man för folkhushållningen kunna utnyttja sådana betesmarker och sådant foder som inga andra djur kunna med samma fördel draga nytta av. Fåret är utan tvivel vårt förnämsta husdjur, när det gäller grovfoderförädling. Det har inga anspråk på utländska fodermedel och knappast på något kraftfoder alls.

Hur skulle då fårskötseln kunna främjas genom statliga åtgärder? Främst genom att under en viss tidsperiod, minst fem år, garantera fårhållarna ett visst bestämt minimipris på ull och kött, sålunda avvägt att hushållsgrenen bleve lönande. Vidare statsbidrag eller lån till inköp av stängsel för fårbeten. Slutligen borde ett kraftigt understöd givas till den vetenskapliga forskningen rörande fåren, deras arvsförhållanden, sjukdomar, raser m. m. Eventuellt kunde man tänka sig att importera och pröva några nya raser samt dessas korsningar med här i landet befintliga fårraser. Härvid borde Svenska Fåravelsföreningens arbete uppskattas och ytterligare understödjas.

Den nuvarande bristen på ull i landet kan, om kris och avstängning bli långvariga, komma att vålla oss stor skada. Annat textilmaterial har visat sig icke kunna under våra hårda och kalla vintrar ersätta naturullen.

Vi hemställa därför,

att riksdagen måtte besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t begära en skyndsam utredning avseende lämpliga åtgärder för en snabb uppökning av landets fårstam samt till riksdagen framkomma med förslag i detta ärende.

Stockholm den 22 januari 1941.

John Gustavson
i Guntorp.
Gunnar Bodin.

Allan Holstenson.
B. A. Nilsson.
Wiktor Egnell.

A. R. Aronsson.
J. A. Andersson.
K. I. Sköldén.